

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6.50
za en mesec " " 2.20

V upravnishvu:

za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1.70

za pošilj. na dom 20 h
mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod iz dvorišča nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

SLOVENEK

Inserati:

Enostop. petlitv. (72 mm):
za enkrat 15 h
za dvakrat 11 „
za trikrat 9 „
za več ko trikrat 8 „
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem obilavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izveniš nedelje
in praznike, ob pol 6. uri
popoldne.

Političen list za slovenski narod

Upravišstvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. —
Vsprejema naročnino, inserate in
reklamacije.
Upravišškega telefona št. 188.

Ožja volitev v Ljubljani!

Za 1 glas!

Oddanih je bilo na vseh voliščih 5179
veljavnih glasov.

**Kregar 1526, Hribar 2589, Kristan 641,
Del Cott 418.**

**Razcepljenih glasov je 5, neveljavnih 21.
Torej je ostal Hribar za 1 glas v manjšini.**

Velika odločilna bitka.

Cela naša domovina je prihitela včeraj na volišče. Burne so bile včerajšnje volitve po celi državi, ko so prvič prišli na volišče vsi državljani, da glasujejo na podlagi splošne in enake volivne pravice. Vsled krepke in dosledno izpeljane organizacije Slovenske Ljudske Stranke je ta borba na Kranjskem dovela do rezultata, ki smo ga pričakovali: Po celi deželi so izvoljeni poslanci Slovenske Ljudske Stranke z ogromnimi večinami, in v Ljubljani, ki so je liberalci smatrali za svojo nepremagljivo trdnjavo, je prišla Slovenska Ljudska Stranka v ožjo volitev. Na Štajerskem, na Koroškem in na Goriškem so se vrlo držali naši somišljeniki, deloma v trdem boju, tako, da smo z izidom včerajšnjih volitev splošno lahko zadovoljni. Uspehi so nam

zaslužno plačilo za težko in požrtvovalno delo naših vrlih somišljenikov, ki visoko držijo prapor krščanskega slovenskega ljudstva. Volivno gibanje je globoko razoralo naš narod, in vse struje in vse stranke, ki se pojavljajo splošno med evropskimi narodi, so se poizkusile včeraj tudi v naši domovini. Uspeh je:

Velika zmaga idej, ki jih zastopa Slovenska Ljudska Stranka.

Velika preizkušnja naše stranke je vrlo dobro izpadla. S ponosom gledamo na te uspehe in z upanjem, da bodo naši somišljeniki, v svesti si, da zastopajo pravi program za naš narod, delovali brez strahu in z isto požrtvovalnostjo dalje. V našem taboru je slovensko ljudstvo, in naša naloga je, da to zaupanje opravičimo in vse svoje moči zastavimo za vsestranski napredek našega naroda.

Ti tisoči, ki so včeraj povzdignili svoj glas za Slovensko Ljudsko Stranko in za njene zastopnike, nam pričajo, da slovensko ljudstvo priznava njena načela za edino prava in rešilna, in odločilna obsodba, ki je pomandrala v tla včeraj liberalizem, je za vselej, je za vselej pokopala tisto grdo stranko, ki je životarila vedno le od zaničevanja in izkoriščevanja našega ljudstva. Z lažni in obrekovaljem so delali, zabeljenim s pijačo, terorizmom in demoralizacijo, a zdaj so dobili od ljudstva odgovor, ki jim bo zvenel po ušesih in ki bo strl njihovo strahovlado nad poštenim ljudstvom. Ta trenutek, ko pišemo ta članek v pozni nočni uri, znašajo glasovi naših kandidatov že 38.530, večina njihova nad nasprotniki pa je 26.321. Ta številka se bo danes po nadaljnjih podatkih še izpopolnila. Te številke govore tako jasno, da je odveč vsaka nadaljna razlaga. Zopet imamo pred sabo na-

tančen kulturni zemljevid slovenske zemlje, in naša naloga bo, da ga proučimo in da si začrtamo na podlagi teh velikih dejstev svoje nadaljno delovanje in vprosje in blagor našega ljudstva.

V Ljubljani.

Oči cele slovenske domovine so bile uprte v Ljubljano, ki je stala doslej kot liberalna trdnjava v nasprotju s celim slovenskim narodom. Liberalna klika jo je ločila od ljudstva, in sedaj se vrši v Ljubljani tisti proces, ki je drugod že končan s popolno zmago idej Slovenske Ljudske Stranke.

Kdo je kriv tem nezdravim razmeram, se je v tej volivni borbi že dovolj pojasnilo, in včerajšnji dan je našo utemeljeno sodbo le potrdil.

Ker je liberalna stranka napela vse sile, da se ohrani še zdaj na površju in vsaj zadržuje svoj neizogibni propad, je bila volivna borba v Ljubljani tako nervozna in je tako vznemirila ljudsko vest, da je bilo vse do skrajnosti napeto. Po tolovajstvih liberalne stranke zadnje dni je bila ta napetost razumljiva. Ko bi bil Hribar zmagal, bi bila brez dvoma tolovajska tolpa danes zvečer v Ljubljani nastopila z najgršimi demonstracijami in bi bila svojo zmago dala čutiti mirnemu prebivalstvu, ki obsoja liberalno strahovlado, na svoj sirovi in podli način. A da je Hribar ostal v manjšini, je te ljudi silno potrolo, in kakor politični kučki so se poskrili zvečer prejšnji teden še tako mogočni tolovaji. Kaj bi bila Ljubljana doživela, če bi bili tolovaji od srede večer zmagoslavno nadaljevali svoje delo!

Pa je prišlo drugače. En sam glas — koliko naredi! Ljubljana bo ostala za vsikdar zgled, kaj premore en mož — en glas! Liberalci so hoteli svojo zmago že praznovati na najglasnejši način, kolikor mogoče ostentativno in žaljivo za nasprotnike, pa ves njihov napuh se je razbil ob enem samem glas, in ponižno so se poskrili, na tihem preklinjajoč, da se jim je tako izjalovila njihova nakana.

Se nikdar ni bila Ljubljana tako napeta, kakor danes, ko so se šteli glasovi. Za en glas — ali je res? Liberalci dolgo niso hoteli verjeti. Upali so, da bi se dalo morda drugače šteti, pa je bilo že prepozno, in iz dna duše se jim je izvil zdi: Terorizirali, strahovali, podkupovali in goljufali smo, kar se je dalo, pa vraga, — ravno za en glas smo goljufali premalo! Ravno za en glas! Več nego tisoč glasov smo prigoljufali, pa ravno pri zadnjem nam je zmanjkalo sape! Je res smola, pa številka je številka in se ne da prenamediti, če je enkrat uradno konstatirana!

V pristaših Slovenske Ljudske Stranke je

LISTEK.

Med državnozborskimi volitvami.

Zalostna komedija v enem dejanju. Spisal Janez Bogvekd.

Osebe:

Župan deželnega stolnega mesta Ljubljane, deželni in državni (?) poslanec in tako dalje. Kam, absolviran liberalni agitator. Zancek, sluga državnega (?) in deželnega poslanca, župana deželnega stolnega mesta Ljubljane in tako dalje. Trije morostarji, dva policijska stražnika, dve brhki Goreniki v narodni noši.

Igra se vrši dne 14. meseca maja leta 11. po nastopu Ivan Hribarjevega županstva v kar najelegantneje opremljeni sobani državnega in deželnega poslanca, župana deželnega stolnega mesta Ljubljane in tako dalje, z visokim tronom ob srednji strani, nad katerim je rdeč, bogato z zlatom vezen baržunast baldahin, ob vsaki strani trona po ena brhka Gorenjka v narodni noši, s pahljačami pavovih peres.

Prvi prizor.

Župan (sedeč na tronu, dve brhki Gorenjki ob strani mu s pavovimi pahljačami hladita zrak): Kaj vas je torej prineslo k meni? Ali ste prišli osebno po mojo zahvalo za

vaš trud ob volitvah, ker vam je jaz nisem pravočasno dostavil? Sicer se ni gotov rezultat, toda zmaga ni dvomljiva.

Kam: Gospod župan! Pričakoval res nisem, da bodele že med volitvami tako prezirljivo govorili s menoj. To je pač čudna zahvala za moj trud in letanje —

Župan: Počasi, gospod doktor Kam! Takih očitanih jaz ne prenesem! Ako ste se res kaj trudili in letali okoli, je to prav vaša zasebna stvar. Zame se vam ne bi bilo treba truditi in letati! Sicer pa, ako ste pri tem svojem nepotrebnem trudu in letanju strgali podplate, naročite si pri črevljariju nove črevlje; račun naj se dostavi meni! Ste-li zadovoljni, gospod doktor Kam?

Kam: Hvala, gospod župan, na vaši požrtvovalnosti, toda, kakor sem doslej plačeval ali ostajal svoja obuvala dolžan sam, tako bom plačeval ali ostajal dolžan tudi v bodoče sam! Zaponnil pa si bom vašo današnjo prijaznost napram meni, ko se imate edino-le meni zahvaliti za vašo zmago pri državnozborskih volitvah!

Župan: Oho! Zmaga se ni pribita in tolike domišljivosti tudi nisem pričakoval! Gospod doktor Kam! Zaponnite si: zaslug pri moji eventualni zmagi ne pripisujete sebi in svoji blebetavosti. Da bo Ljubljana rešila svojo čast, da bo ohranila svojo neomadeževanost, zahvaliti se ima v prvi vrsti in edino-le mojemu slavnemu imenu, mojim čistim rokam in mojemu programu; kdor misli drugače, je zabit domišljavec! Ste razumeli? Z Bogom! (Župan pokaže Kamu vrata. Kam poparjen odide.)

Drugi prizor.

Zancek in župan.

Zancek (pokuka ves v zlatih portah pri vratih): Milostljiv gospud zupan, državni in deželni poslanec in tku dalje, trije morostarji želeja iz njna milustia guvort!

Župan: Kaj hočete od mene morostarji?

Zancek: Njha milust! Neki ud enga peska guvareja. Vec jh pa nism mogu zastopt.

Župan: Od peska? Kakošnega peska? Naj pridejo bliže! (Zancek odide z globokim poklonom.)

Tretji prizor.

Trije možje z barja, župan.

Župan (trem možem, ki stoje ob vratih s sklobuki na ustih): Kaj vas je privedlo, možje, do mene? Ste se mi li prišli zahvaliti, da sem storil uslugo prebivalcem deželnega stolnega mesta Ljubljane ter prevzel državnozborski mandat, ali kaj? Predvsem pa vam moram povedati, da se v prihodnje dostojneje opravite, zlasti pa dobro umijete, da ne bodele razširjali po mojih prostorih tako neprijetnega duha Torej, naglo povejte, po kaj ste prišli.

Eden izmed mož (iecljaie): Zavle peska sma pršli, gospud, zavle peska.

Župan: Ali vas ni vaš Črnagaj podučil, kako vam je govoriti z menoj, vašim državnim in deželnim poslancem, vašim županom in tako dalje?

Eden izmed mož: Gospud Črnagaj sa nam sam rekl, de nej grema h nm zavle

peska, ke sa ga pred vultvam pustl neki na naša cesta zvozt, zdej se pa nč vec na zmeha in naša cesta je še zmeri taka, de s je moja ta stara učeri pr belni dneu noga na ne zlumila.

Župan: No, in vi bi sedaj radi, da bi prišel jaz, vaš državni in deželni poslanec, vaš župan in tako dalje, vaši ta stari nogo uravnavat! Može, ne bodite smešni! Obrnite se v tej zadevi na kakega ranocelnika ali pa na konfederko, meni je vseeno. Za danes ste opravili. (Dvigne desnico ter jim pokaže izhod.)

Eden izmed mož (glasneje): Prmišiduš! Kua uja uni moj ta star noga glihal! Peska nej pesteja še naprej vozt na naša cesta, kokr sa pred vultvam ublebil; noga nej glihaja pa —

Župan (razburien): Takoj vam postrežem!

Četrti prizor.

Zancek, možje, župan.

Zancek (pokuka pri vratih): Njha milost, gospud državni in deželni poslanec, zupan deželnega stolnega mesta Iblane in tuku naprej, kua pa zeleja?

Župan: Poklič mi dva stražnika!

Zancek (globoko se priklanjaie): Bi mocna, ke ne, njha milost, gospud državni in —

Župan: Alo, le naglo! (Zancek odide globoko se priklanjaie.)

pa ogorčenje vsled liberalnega terorizma rodilo velikansko ogorčenje. Proti večeru se je izvedel po dolgem čakanju izid volitve, in takoj se je slišal glas: Vsi na nov volivni shod v »Union«!

Shod v »Unionu«.

V pol ure je bila velika dvorana »Uniona« zopet polna volivcev. A to so bili ljudje, ki so prišli ravnokar iz boja, pripravljeni, da se udarijo iznova. Zavest, da se je zgodila Slovenski Ljudski Stranki velikanska krivica, je te stotine volivcev napolnila z gnevom in srdom, ki je odmeval kakor grom po dvorani. Shod se je vršil v najlepšem redu, a tako frenetičnega odobravanja pri vsakem ožigotanju liberalnega nasilstva, kot na tem shodu, še ni slišala Ljubljana.

Predsednikom je bil izvoljen g. Anžič, ki je kazal na to, kako potuhneni so prihajali volit liberalci s svojo slabo vestjo, in kako jasnega čela so oddajali svoj glas volivci Slovenske Ljudske Stranke.

Dr. Pegan je naznanil izid volitev po deželi. Z nepopisnim veseljem so sprejeli zborovavci vest, kako velikanske večine so doslegli kandidatje Slovenske Ljudske Stranke po celi Kranjski deželi. Proti nam v Ljubljani so delali s sleparstvom in terorizmom, a kljub temu se magistratna trdnjava maje. Može čistih rok in poštenega dela morajo zmagati. Če bi imeli mi tisto orožje v rokah, ki ga imajo nasprotniki: magistrat, volivni akt in komisije — bi bil Hribar že danes na tleh. Deželna vlada je delala sicer nepristransko, a je prezrla, da je kandidat narodno-napredne stranke tudi voditelj volivne akcije. Mi, ki smo zvezani, se moramo boriti z oboroženim nasprotnikom. Zato smo pa ponosni na sedanjí uspeh. Hribar je dejal, da ima njegova obstrukcija etični pomen, mi pa pravimo, da imajo te volitve za liberalno stranko jeitični pomen. (Burno odobravanje.) To je zadnje kašljanje in pljuvanje pred smrtjo.

Z nepopisnim navdušenjem pozdravljen govori nato g. Ivan Kregar: Prva bitka je končana. Mirno in dostojno so se vedli naši volivci, tudi socialna demokracija je dostojno nastopila. Le liberalna klika ni poznala nobene svobode in je delala z nasilstvom. Govornik zaupa treznosti naših volivcev, da se bodo tako držali tudi nadalje.

G. Anžič pozivlja inteligenco, naj stopi na stran ljudstva. Delavski stanoví spoštujete inteligenco, ki dela z ljudstvom, a jo pobijajo, če gre v boj proti ljudstvu. (Burno odobravanje.)

Dr. Lampe pozdravlja današnji uspeh S. L. S., ki je tem znamenitejši, ker v Ljubljani S. L. S. že več let ni nastopala, med tem, ko so nasprotniki delali pri vseh občinskih volitvah. In vendar je pri prvem nastopu S. L. S. spravila Hribarja v ožjo volitev. To je dobro znamenje za bodoče boje. Pri ožji volitvi je mogoče zmagati, če se napno vse sile. Saj 995 izkaznic ni bilo izročenih volivcem, a do ožje volitve morajo priti ljudstvu v roke! (Burno odobravanje.) Številke nas uče, da je liberalna stranka s svojim terorizmom oškodovala vse druge stranke. Če volijo vse stranke svobodno, mora Hribar pasti. Ni nam treba kompromisov, ampak samo otrestiti se terorizmu. (Odobravanje.)

Dr. Šusteršič, ki mu volivci prirede velikansko ovacijo, kaže na veliki uspeh S. L. S. v celi deželi. (Velikansko navdušenje.) Liberalci v Ljubljani se pa tolažijo, da bodo jutri še enkrat glasove šteli. (Oho!) A po postavi veljajo samo številke, ki so jih dognale komisije. Ljubljana se politično ne dá deliti od dežele, to morajo volivci izprevideti. Terorizem in sleparstvo zmagujeta enkrat, dvakrat, trajno pa ne. Včeraj je rekel neki liberalni voditelj: Če pridemo v ožjo volitev, smo izgubljeni. Skrbimo za to, da bo mož prav imel! (Burno odobravanje.) Se je danes 965 izkaznic na magistratu, ki jih še niso izročili volivcem. (Velikansko ogorčenje.) Strahu pred magistratno komando pa ni več. Prvič je prišel danes liberalci v Ljubljani v manjšino. Zato iskreno zahvalo volivcem in na veselo svidenje 23. maja!

Dr. Krek, živahno pozdravljen: Vesel je ta dan, ki nam priča, da more po splošni in enaki volivni pravici priti tudi v bolno Ljubljano nekaj zdravega gibanja. Gaz je dana. Neki liberalci je pozivljali v »Narodu« liberalce, češ: »Če si Ljubljane, vstani in hodi!« A po liberalno se to pravi: »Če si Ljubljane, daj se povezati, da ne boš mogel hoditi!« (Tako je.) Izprehodila je že množica našega ljudstva in svobodno hodi po deželi. Tudi ljubljanski otrok, ki je povezan v liberalne ple-nice, mora dobiti do 23. maja toliko moči, da bo znal hoditi. (Burno odobravanje.)

Vse ljudstvo je liberalce obsodilo, tudi Ljubljana, in mi bomo poplačali vsako nasilje, vsako sleparstvo, laž in podkupevanje. Liberalci vedo, da če bodo zdaj pobiti, bodo propadli tudi za deželni zbor in da potem pride volivna reforma tudi za občinski svet. Pri današnjem »mavšlju« so igrali »va banque« in so zastavili svoj denar in svojo čast ter so igro izgubili. (Tako je.) Sami gredo za svojim pogrebom, in S. L. S. bo poslušala krščanske nauke, ki jih ji daje Hribar in bo nad liberalno stranko izvrševala delo krščanske usmiljenosti: Mrtve pokopavati. (Burno ploskanje.) To ploskanje pa je liberalcem vaš pogrebni marš.

G. Jeraj izvaja, da zna delavstvo ceniti splošno in enako volivno pravico, ker je že dovolj izobraženo. S tem, da ljudstvo nastopa po svojem svobodnem prepričanju, dela tudi za čast Ljubljane, prestolnice slovenske domovine. (Burno odobravanje.)

S krepkim pozivom na volivce, da store 23. maja svojo dolžnost, zaključí predsednik ta trenutno improviziram, a zato tem lepše uspeli shod.

Silajna zmaga S. L. S.

LJUBLJANSKA OKOLICA.

Število veljavno oddanih glasov 5825. Dr. Šusteršič 4210, Zirovnik 587, Petrič 991. 37 glasov razcepljenih. Torej je izvoljen dr. Šusteršič z večino 2595 glasov!

KAMNIK.

Število veljavno oddanih glasov 5530. Dr. Krek 4800, Sršen 721, 9 glasov razcepljenih, 51 glasov neveljavnih. Torej je izvoljen dr. Krek z večino 4071 glasov!

RADOVLJICA, TRŽIČ, KRANJSKA GORA.

Število veljavno oddanih glasov 5486. Pogačnik 4112, Čop 564, dr. Dermota 791. 19 glasov razcepljenih. Torej je izvoljen Pogačnik z večino 2738 glasov!

SKOFJA LOKA, KRANJ.

Število veljavno oddanih glasov 5486. Demšar 4507, Novak 415. 43 glasov razcepljenih. Torej je Demšar izvoljen z večino 4049 glasov!

VELIKE LAŠČE, RIBNICA, ŽUŽEMBERK.

Število veljavno oddanih glasov 4662. Jaklič 3965, Rudež 178, Skubič 331, Rus 134. 54 glasov razcepljenih, neveljavnih 17. Jaklič je torej izvoljen z večino 3268 glasov!

NOVO MESTO, METLIKA, ČRNOMELJ.

Število veljavno oddanih glasov 5530. Šuklje 5031, razcepljenih 97, neveljavnih 74. Šuklje je torej izvoljen z večino 4934 glasov!

POSTOJNA, SENOŽEČE, ILIRSKA BISTRICA, VIPAVA, LOŽ.

Oddanih veljavnih glasov: 8809. Dr. Žitnik 5648. Dekleva 2985. Mozetič 168. Razcepljenih glasov 8, neveljavnih 48. Žitnik je torej zmagal z večino 2487 glasov!

IDRIJA, VRHNIKA, LOGATEC, CERKNICA.

Oddanih veljavnih glasov 7283. Gostinčar 4731. Gruđen 1400. Kopač 1137. Razcepljenih glasov 15, neveljavnih 179.

Gostinčar je torej izvoljen z večino 2179 glasov!

Iz volivnega okraja, kjer kandidira S. L. S. g. Frana Povšeta in iz volivnega okraja, kjer S. L. S. kandidira g. dr. Janko Hočevanja, ob 2. uri jutraj še nismo imeli končnega izida, vendar je zmagala obeh kandidatov popolnoma zagotovljena.

➤ Ze dosedaj imajo kandidatje S. L. S. na Kranjskem 38.530 glasov, njihova večina proti nasprotnikom znaša 26.321 glasov!!

KOČEVJE.

Število veljavno oddanih glasov 3290. Auersperg 2187, Obergföll 1085, razcepljenih glasov 18, neveljavnih glasov 6. Torej je Auersperg izvoljen z večino 1102 glasa.

GORIŠKA OKOLICA.

Osek: Fon 113, Agr. Štrekelj 44, Gabrielič 1, S. d. Milost —. Solkan: Fon 291, Agr. Štrekelj 44, Gabrielič 118, S. d. Milost 60. — Vrtojba: Fon 143, Agr. Štrekelj 175, Gabrielič 62, S. d. Milost 99. — Miren: Fon 219, Agr. Štrekelj 3, Gabrielič 106, S. d. Milost 59. — St. Andrež: Fon 163, Agr. Štrekelj 6, Gabrielič 28, S. d. Milost 105. — St. Peter: Fon 134, Agr. Štrekelj 36, Gabrielič 118, S. d. Milost 9. — Prvačina Fon 52, Agr. Štrekelj 74, Gabrielič 112, S. d. Milost —. — So-vodnje: Fon 172, Agr. Štrekelj 20, Gabrielič 50, S. d. Milost 23. — Bilje: Fon 151, Agr. Štrekelj 35, Gabrielič 29, S. d. Milost 35. — Renče: Fon 164, Agr. Štrekelj 13, Gabrielič 155, S. d. Milost —. Čepovan: Fon 102, Agr. Štrekelj —. Gabrielič 99, S. d. Milost —. — Dornbeg: Fon 360, Agr. Štrekelj 18, Gabrielič 23, S. d. Milost —. — Podgora: Fon 263, Agr. Štrekelj 44, Gabrielič 133, S. d. Milost 215.

SEŽANA, KOMEN, AJDOVŠČINA.

Repentabor: dr. Laharnar 67, dr. Gregorin 5, Pot. učitelj Štrekelj 11, Razcepljena 2. — Gaborovica: dr. Laharnar 63, dr. Gregorin —. Pot. učitelj Štrekelj 38, razcepljenih —. Gorjansko: dr. Laharnar 28, dr. Gregorin —. Pot. učitelj Štrekelj 119, razcepljenih 111. — Skopo: dr. Laharnar 5, dr. Gregorin 7, Pot. učitelj Štrekelj 96, razcepljenih —. Gorjače: dr. Laharnar 46, dr. Gregorin —, potovalni učitelj Štrekelj 46, razcepljenih —. — Sv. Križ-Cesta: dr. Laharnar 262, dr. Gregorin 12, pot. učitelj Štrekelj 173, razcepljenih —. — Ajdovščina: dr. Laharnar 38, dr. Gregorin —, pot. učitelj Štrekelj 113, razcepljenih —. Komen: dr. Laharnar 130, dr. Gregorin —, pot. učitelj Štrekelj —, razcepljenih —.

TOLMIN, CERKLJE, BOVEC, KOBARID, KANAL.

Log: dr. Gregorčič 113, dr. Gruntar —. Ročinj: dr. Gregorčič 117, dr. Gruntar 48. Dr. Gregorčič je zmagal!

Ljubljanske novice.

Ij Navdušenje ob zmagah S. L. S. Od ranega jutra oblegala je nebrojna ljudska množica naše uredništvo, iz katerega so neprestano prihajali naši somišljeniki poročati in poizvedovati o izidu volitev. Naval na uredništvo in upravnništvo je bil tak, da širni prostori niso zadostovali tolikim interesentom, ki so prihajali in odhajali kakor mravljie na mravljišču. Od 2. ure popoldne naprej pa je bila ulica za promet naravnost zaprta. Ko je uredništvo v oknih Katoliške tiskarne razložilo došle brzo-vorniki so se oglašali, ki so v množici stoječ daj stoječi vsled pritiska od zadaj zdrobe velike prodajalniške šipe, tako, da smo bili skoro prisiljeni zapreti okna. Ko se je izvedelo, da je dr. Šusteršičeva izvolitev z ogromnim nadštevilo zasigurana, pozdravila je množica to z burnimi živio- in slava-klici. Telegram na telegram je prihajal iz raznih krajev lepe naše domovine, vsak javljajoč nadaljno slavno zmago nad protivniki S. L. S. Od trenutka do trenutka je rastlo navdušenje, kateremu je dajalo ljudstvo duška z glasnimi klici. Tudi go-vorniki so se oglašali, ki so v množici stoječ

bodriji in navduševali somišljenike k delu. Ko pa je krog tričetrt na 6. uro došla težko pričakovana novica, da je magistratna oholost navzlic vsem sleparijam dobila zasluženno brco, priklopilo je navdušenje do vrha. Iz vseh prostorov tiskarne in uredništva vrelí so ljudje na cesto in glasni »Živio Kregar!« odmevali so po cesti in ulicah in trgih v obližju. Ljudje so se veselja jokali in objemali, nesheto rok dvigalo se je v višino, nebroj klobukov se je pokazalo v zraku. In vedno novi gromoviti klici: »Živio Ljubljana! Živio naš kandidat Kregar!« Tudi Hribarjevi somišljeniki so se udeležili tega nenarocenega slavlja; trije smr-kavci so namreč plaho zapiskali — tisti trije, od katerih je eden pozabil oddati svoj glas za g. Cekina. Ko pa je eden naš pristaš tlesnil z rokami ob stegno, udrlí so jo v beg, tako da so se šele pri rotovžu malo ustavili in od-dahnili. Naši ljudje pa so vedno ponovljeno zopet klicali svoj gromoviti: Živio Kregar! Ži-vio Slovenska Ljudska Stranka!

Ij To pot še ne! Kar je že davno najis-kreneiša želja vsakega, boljsega Ljubljane, bi se bilo večeraj skoro izpolnilo, ko bi tega vrazjega Kregarja ne bilo. A kakor vedno, so tudi to pot skrajne zlobe in zavisti polni, klerikalci, preprečili zavedno narodno slavlje. Dr. Kam, ki se na sablje dobro zastopi, zastopi se še boljše na kanone; zato mu je poveril dr. Karol Triller general-komando »čez ta stare štuke« na Gradu, ki bi imeli v slučaju Hribarjeve izvolitve ta kulturni dogodek po-zdraviti s 13timi strelí. Kakor rečeno, od tega pokanja ni prišlo, ker so magistratovci itak pokali od jeze kakor zrele češplje, če padajo z drevesa. Sicer je pa mnogo ljudi, ki ne ljubijo bombardonskih užitkov, zato pa imajo posebno veselje do luči. Da bi se dalo Ljubljani eksempel, kaka bi bila razsvetljava v slučaju Hribarjeve izvolitve, naročil je li-beralni volivni odbor celo drevsnico pri-jetno dišečih in klerikalno dimastih bakelj, kot oberbaklja svetil bi naj v sprevodu pa-radigma slovenskega intelekta ponositi dr. Ko-kalj. Za liberalno mladino pa, ki je še malo bolj neumna, in se torej bliža živini pa so si izmislili Hribar in ostala cekinarija poseben špas. Nameravali so spreči konje, in napreči mesto njih osle, ali pa v pomanjkanju le teh — sebe. Da konečno banda ne more biti brez bande je umevno; zato so si gospodje tudi naročili za Hribarjevo cekinasto slavlje mest-no godbo. Zlobni opozicionalcí pa so oropali tudi tega užitka ljubljansko prebivalstvo, češ, da sedaj ni več predpust, in da sedaj še ne bomo peli: »Banda svira, banda svira, Hri-bar pa maršira, malo slabe volje bolj, po ro-tovžu špancira!«

Ij Ivan Veliki postrizen! Postrigli so ga reveža in pristrigli mu tiste imenitne rep-tence, s katerimi se je mislil nemoteno dvigniti proti cesarskemu Dunaju. Potem ko so temu magistratnemu pavu popukali perje v vol, boju iz ošabnega njegovega telesa, pa mu niti več kreljuti ne puste v miru. Ravno ko je mislil sšrčati, pa pride taka nesrečna jednica in ga areтира: ne boš Ivane Veliki! Gospod Cekin so pogledali ali naj verjemo svojim očem ali ne — potem pa so pustili zatajeno svojo jezo na svoje »pjomtarje«, ki z vsemi žlahtniki svetniki, navzlic vsem umazaniam reklamaci-iam in navzlic vsem zadržanim glasovnicam niso mogli preprečiti silne blamaže, Ivan Veli-ki absolut — dennoch schlecht regieren thut! Zalostna mu magistratna majka!

Ij Zakoni veljajo samo za nižje sloje, ma-gistratovcem je vse dovoljeno, ker spadajo med boljše ljudi. Zato jim tudi ni zabranjeno s svojo vsiljivo teroristično agitacijo preko-račiti znani kordon, t. j. ono okrožje, v kate-rem v smislu zakona o volivni svobodi ne sme nikdo agitirati. Gospod Rohrman si voli se-veda sam »vero« in »postavo«, in zato je ta liberalna oseba včeraj lahko nemoteno agi-tirala skoro do urne ter švigala po voliščih semtertje, kakor kaka podlasica. Kričeči pri-zori liberalnega preziranja zakonskih določil so se godili v II. okraju in na volišču v realki. Nam prav! A potem naj veljajo take sloboščine za vsakega, ne pa samo za ljudi, ki se solnčijo na žarkih Njegovega cekinastega kri-stala.

Peti prizor.

Možje, župan.

Eden izmed mož: Kua pa mislja s pulcajem? Prmišiduš, nej le poskus edn, pa u vidu iz kašne šote sma mi gor zrasl —

Šesti prizor.

Dva stražnika, možje, župan.

Eden izmed stražnikov (salu-tira): Vaša milost, gspud držav in dežel n puslanc, župan deželnga stolnga mesta Iblane, ste nas blagovolili pozvati —

Župan: Da odvedete te tri suroveže v primerno kletko in jih pridržite tam tako dolgo, dokler se ne priuče spoštovanju in dostoi-nemu občevanju s svojim državnim in dežel-nim poslancem, županom deželnega stolnega mest in tako dalje.

(Stražnika salutirata županu ter hočeta odvesti vse tri zavedne volivce v zapor, toda možje se temu protijijo ter začno udrihati po stražnikih in le z največjo silo in s pomočjo prihitelega Zanca se jim posreči može ukle-niti ter odvesti v zapor. Župan stopi s trona k oknu ter gleda več čas tega prizora skozi okno in bobna s prsti po šipi.)

Sedmi prizor.

Župan sam.

Župan: Tako! Tem trem zavednim in neodvisnim možem sem že pristrigel peroti in tako pridejo polagoma na vrsto vsi, ki se bo-

do drznili zahtevati izpolnitev danih jim ob-ljub. Ljudje so postali drzni, odkar smo se toliko ponižali, da smo se podali mednje ter jih pitali z laskavimi priimki. Morostarji zahtevajo sedaj dovažanje peska na njih ceste! Lepa je ta! Pesek stane denar in ga imamo na raz-pologanje komaj dovolj, da ga siplemo lju-dem v oči, ne pa, da bi ž njim posipali moro-starjem ceste. Z železno pestjo bo treba vla-dati te ljudi, sicer mi zrastejo čez glavo.

Osmi prizor.

Zancek, župan.

Zancek (pokuka ves zasoplen pri vra-ih): Nhna milost, gspud držav in dežel n puslanc, zepan dezelnga stolnga mesta in tku naprej, in punizn meldam, de sma ze spravl use tri ticke u spehkamra. Al se kej družga zasafaja?

Župan: Dobro! Kaj so rekli možje, ko ste tako ljubezno ravnali ž njimi?

Zancek: Ne! Nhna milost, gspud dr-zavn in dežel n puslanc, zepan dezelnga stoln-ga mesta in tku naprej! Sam prdusal sa se in sa rekl, de na uia sli nekol vec volt!

Župan: Ha, ha, ha! Za to bomo že vse-lej o pravem času skrbeli! Skledico guljaža, vrček piva in možje postanejo zopet zavedni in neodvisni moji volivci. Ali še kedo želi z menoji govoriti?

Zancek: Ene par barab caka zuni, nhna milost, gspud držav in dežel n puslanc, zepan dezelnga stolnga mesta in tku

naprej, in b rad kej dnarja za soja muja, ke morja agitirat za nhna milost, gspud držav in —

Župan: Ako jih ne moreš odpraviti z lepa, pokličí stražnike na pomoč, da jih odve-dejo med one morostarje ter pri njih nada-ljujejo svoje agitatorične delovanje.

Zancek (se globoko prikloni): Kokr za-safaja nhna milost, gspud držav in dežel n puslanc, zepan dezelnga stolnga mesta in tku naprej. (Odide.)

Deveti prizor.

Župan sam.

Župan: Zancek se bo kmalu privadil in uživel v svoj prihodnji poklic, v poklic slu-ge državnega in deželnega poslanca, župana deželnega stolnega mesta Ljubljane in tako dalje. Uprav tako se morajo privaditi seda-njega razmerja napram meni tudi vsi ostali neodvisni in zavedni možje, sicer bomo po-metli, da ne bo ostalo niti prahu od njih. Po-kazati hočem, kako zna vladati zavedne in neodvisne volivce Ivan Hribar, državni in deželni poslanec, župan deželnega stolnega mesta Ljubljane in tako dalje. Kamu sem menda dovolj posvetil. Možic res misli, da ima Bog zna kake zasluge v zadevi državno-zborskih volitev, ako se je pehal in pijančeval z barabami po mestu okoli. Da ga bo ta domišljija v kratkem minila, bom poskrbel jaz. Res se je treba pehati za ta državnozbor-

ski mandat, a to zato, ker ti vrazji klerikalci odpirajo ljudem oči, da spoznavajo čim dalje bolj naše hrepenenje po vladi; toda vse po-trebno bi opravilo še nekoliko bolje, kot Kam, Bolč, Rohrmann, doktor Triller, Predovič, dr. Kokalj in drugi, moje slavno ime, moje čiste roke in moj program. Dovolj sem se ponižal, da sem prepustil in agitacijske namene razni sodrgi svojo ekvipažo, da se ž njo vozijo poli-caji, postreščki, razni postopači in drugi ne-bodijihreba, da bodem moral sedaj zavreči ta voz ter si omisliti nov, primernejši, dostoi-nejši za državnega in deželnega poslanca, žu-pana deželnega stolnega mesta Ljubljane in tako dalje. Z vozom, v katerem se vozijo ta-ki individui, ne pristojta več državnemu in —

Deseti prizor.

Zancek, župan.

Zancek (pokuka globoko se priklanja-je pri vratih): Nhna milost, gspud drz — Župan: Kaj je zopet? Zancek: Nhna milost —

Župan: Povej na kratko, ker ne uteg-nem poslušati tvojih čenč. Kaj je?

Zancek: En sribari sa jh prsli neki prost in —

Župan: Odpravi jih kakor več in znaš. Avdiencije za danes so končane! Naj pridejo beračít ob drugi priliki, sedaj moram iti ven-dar sprejemati ovacije na razna volišča. Menda bodo sedaj že znani rezultati. (Zan-cek globoko se priklanjajoč odide.)

Ij Volivni maneuver. Posebno kategorijo mestnih težakov tvorijo tudi mestni uradniki, ki so vsi dobili že s štampiljo natiskane glasovnice, glaseče se na ime Ivana Hribarja. Da se nikdo gospodov ne upa pri znanem terorizmu le migniti z mazincem, je jasno. A njegovi Jasnosti bodi povedano, da ni daleč čas, ko se uvedo tudi tukaj korenite spremembe, tako, da se jim bo ljubljanski cekin debelo čudil, ko jih bo v jako doglednem času lahko kot navaden »purger« iz svoje agenture opazoval.

Ij Rodo- in prešičoljub Elija Predovič spomnil se je zadnje dni v svojem velekapitalističnem srcu in v svoji neizmerni ljubezni tudi mestnih delavcev ter jih povabil v Zeleno jamo na liberalno južino. Pod vzornim županovim gospodstvom sestradani reveži so se seveda tudi odzvali temu vabilu ter so prišli tjakaj polnoštevilno, kjer je vsak dobil kos »belega kruha«, »kokr ga gaspud žpan jeja« in pol litra cvička za korajžo. Vrh tega je dobil še vsak možakar glasovnico, na kateri se je blestelo županovo ime. To glasovnico je vsak teh revežev moral včeraj oddati, če ni hotel, da zgubi še tistih par trdo prisluženih krajcarjev, kolikor znaša vsakodnevna meza. In to se imenuje volivna svoboda, tista svoboda seveda, kakor jo umeva njegova programatično-cekinska Svetlost Ivan Veliki!

Ij Jasni se tudi v vrstah naših uradnikov, od katerih je navzlic vsem liberalnim mahinacijam in škandaloznemu njihovemu terorizmu lepa vrsta glasovala za našega kandidata Ivana Kregarja. Slava jim, le vrlo in neustraheno naprej! Končno je tudi naše uradništvo spregledalo, kaj ima od našega liberalizma in njegovih obetov pričakovati. Zato pa somišljeniki uradniki: agitujte pridno, da pomagata našemu kandidatu pr ožji volitvi do zmage, ne njemu na ljubo, ampak idejam in delu, katere zastopa!

Ij Čudna mera. Kakor znano, ostalo je skoro tisoč glasovnic na magistratu, katerih po zatrijevanju organov Njegove Jasnosti župana Ivana Hribarja ni bilo strankam moči dostaviti. Vemo, kaj se to pravi; najboljši dokaz za verjetnost županove trditve je število obležanih glasovnic. A dobro! Mi smo zahtevali upogled v tisto skladovnico — a magistrat nam ga ni dovolil. Zato pa so se našli ljudje, ki so prišli do reklamacij in razpošiljali sledeče listke po mestu: »Vaša volivna pravica leži na magistratu. Pojdite takoj ponjo! Agitator m. p.« Odkod in kako pride ta »agitator« do tega obvestila, menda pač ne bo posebno težko uganiti, in če je človek še tako zabiti »klerikalec«. Zato bomo poskrbeli, da dobimo odgovor na pristojnem mestu, in prav nič se ne bojimo, da ga ne bomo dobili. V rokah imamo več takih obvestil in se bomo zanimali za pisavo na teh obvestilih!

Telefonska in brzolavna poročila.

KOROŠKA.
Beljak, 14. maja. V Beljaku je izvoljen socialni demokrat Riese.
Celovec, 14. maja. Tu je izvoljen nemški nacionalac Dobernig.
Celovec, 14. maja. (Ob 6. uri zvečer.) Graferauerjeva izvolitev zagotovljena.
Velikovec, 14. maja. (Ob 8. uri zvečer.) Doslej slovenski kandidat Ellersdorfer 937, nemški nacionalac Nagele 805, socialni demokrat Aich 463.
Celovec, 14. maja. (3/12 ponoči.) Grafenauer 1100 glasov večine, Ellersdorfer v ožji volitvi z nemškim nacionalcem.
Ob 12. uri ponoči nam je došlo naslednje poročilo: Grafenauer 4622 glasov, Seifritz 2777, Kristan 1436.
Ellersdorfer 1547 glasov, Nagele 1753, Aich 1509. Ožja volitev med Ellersdorferjem in Nagemolom.
Celovška okolica: Podgorc 1297, Kirschner 1899, socialni demokrat Lukan 1414.
V Celovcu je dobil slovenski kandidat Osana 76 glasov, Dobernig 2609, obrtnik Scherian 299, soc. demokrat Riese 702.
V Rožku je med krščanskim socialcem Pupovcem in nacionalcem Kirchmayerjem ožja volitev.

Enajsti prizor.
Župan sam.
Župan (natikajoč si klobuk na glavo): Vražje volitve so me vendar dokaj razburile. Sicer sem zmage gotov, toda zahtevam častne zmage, da zmagam z eno samo brezčestno, klerikalnega zmaja v prah, da ne bo nikdar več dvignil svoje glave.

Dvanajsti prizor.
Zanec, župan.

Zanec (plane ves razburjen, držeč se z obema rokama za glavo): Gespud zepan! Padl sma! Z eno samo stima sma padl! Jezeska, nej na puslataja, ce se me še glava drži. (Župan vrže klobuk od sebe ter omahne v fotelji. Obe Gorenjki priskočita ter mu s pahljačami hladita potno čelo.) Jezeska, gespud zepan (skoči k županu ter mu dvigne glavo), nej na pugledaja in nej m puveja, ce s cm tula te zlate porte, ke sm se tku mislu iz nim pustrekat, spet udtrenat. Oh, gespud zepan, nej na spet prideja h seb, sej ni ne hudga, ce sma padl. Nej se zbrihtaja, lepu jih prosm. (Poglekne pred županov fotelj in začne tuliti.)

(Zagrinjalo pade.)

V Beljaku je dobil socialni demokrat Riese 3372 glasov, Angerer 1412, Aichelburg 476, Wlegele 47.

V žiljski dolini krščanski socialac grof Kevenhüller 2112, prof. Waldner 2748, socialni demokrat 1399. Ožja volitev med Kevenhüllerjem in Waldnerjem.

V Spitalu krščanski socialac Krampl 2865, Steinwender 3078, socialni demokrat 786. Krampl in Steinwender sta prišla v ožjo volitev.

Št. Vid: Kassl 870, nacionalac Pirker 2368, socialni demokrat 1009.

V labudski dolini krščanski socialac urednik Walcher 4154, Winkler 2656, socialist 675.

ŠTAJERSKA.

Gradec, 15. maja. V notranjem mestu je krščanski socialac dr. Orel v ožji volitvi s Hoffman Wellenhom. Krščansko-socialne kandidature na deželi dobro stoje, konservativne izborni in bodo ti kandidatje skoro gotovo vsi zmagali.

ISTRA.

Opatija, 14. maja. Velika udeležba. Volitve so se udeleževali tudi Italijani, Nemci in sociji.

Opatija, 14. maja. Opatija-Volosko: Spinčič 311, Costantini 81, Veprinac napredoval. Spinčič zmagal z veliko večino.

VOLITVE V TRSTU.

Trst, 14. maja. V tržaški okolici je dobil dr. Rybač 4518 glasov, socialni demokrat Jernejčič 1444, kandidat iredentovcev Tavčar 712 glasov.

Trst, 14. maja. (Ob 11. uri zvečer.) V I. okraju Sv. Jakob, kjer je kandidiral Mandič, ima, kakor se govori Pittoni v prvem skrutinju večino.

VOLITVE NA DUNAJU.

Dunaj, 14. maja. Dosedaj je znano: V nabrežnem okraju je prodrli liberalni kandidat Kuranda. V treh okrajih so izvoljeni krščanski socialisti. Lueger, ki je kandidiral v dveh okrajih, je izvoljen v obeh okrajih, tudi v Hietzingu. V II. okraju je prišel žid dr. Ofner v ožjo volitev s krščanskim socialcem v Leopoldovem mestu je izvoljen krščanski socialac. V okraju Wieden je izvoljen krščanski socialac, istotako v okrajih Mariahilf, Josefstadt in Döbling. Socialni demokratje so zmagali v okrajih Brigittenau, Favoriten, Ottakring in Florisdorf.

SOC. DEMOKRATJE.

Praga, 14. maja. V Bodenbahu je zmagal soc. demokrat. Tudi v kmečkih občinah Heb je zmagal soc. demokrat. V okraju Hoch Elbe je socialni kandidat v ožji volitvi z Vsemcem. V okraju Toplice je zmagal socialni demokrat.

FUNKE IZVOLJEN.

Dunaj, 14. maja. V Litomerich je izvoljen dosedanj poslanec Funke z veliko večino!

MINISTRI V OŽJI VOLITVI.

Dunaj, 14. maja. Naučni minister Marchet pride v okraju Baden v ožjo volitev s soc. demokratom.

Dunaj, 14. maja. Trgovinski minister Fořt je v ožji volitvi s češkim narodnim socijalistom Klofačem.

IZVOLJENA MINISTRA.

Praga, 14. maja. Češki minister Pacak je v enem svojem vol. okraju zmagal, v drugem vol. okraju je podlegel.

Praga, 14. maja. Nemški minister Prade je izvoljen v Reichenbergu.

SCHOENERER JE IZVOLJEN.

Praga, 14. maja. Schoenerer je izvoljen z veliko večino.

WOLF V OŽJI VOLITVI.

Praga, 14. maja. Wolf je prišel v ožjo volitev.

KUBR IN CHOC PROPADLA.

Praga, 14. maja. Dosedanja poslanca Kubr in Choc sta propadla.

KAFTAN V OŽJI VOLITVI.

Dunaj, 14. maja. Kaftan je prišel v ožjo volitev.

STERNBERG IZVOLJEN.

Praga, 14. maja. Grof Sternberg izvoljen z 1200 glasovi.

ZADNJE POROČILO.

Dunaj, 15. maja. (Ob 12. uri zvečer.) Marchetti je propadel, železniški minister Der-schatta ima samo tri glasove večine. Na Dunaju je izvoljenih 19 antisemitov, 8 socialnih demokratov, 1 liberalac, treba bo na Dunaju pet ožjih volitev. Kramar, Stransky, Masaryk so v ožji volitvi. Do sedaj je izvoljenih 33 socialnih demokratov.

DUNAJ, 15. maja. Socialni demokratje pridejo 60krat v ožjo volitev, skoro v vseh deželah. Mladočeha 12krat, nemška ljudska stranka 22, nemški liberalci 10krat, kršč. socialci 18krat. Malfat je v ožji volitvi proti Zanoniju. Stojan na Moravskem proti agrarcu Pipalu.

WASTIAN V MARIBORU PROPADLA.

Maribor, 15. maja. Wastian 1805, socialni demokrat Resel 2075, Lahenbacher 184, Slovenec Tratnik 54. Resel izvoljen.

Koroške novice.

k Vojaško pozdravljati bode moralo moštvo finančne straže vse častnike oborožene sile. Nasprotno bodo morali vojaki brez šarže pozdravljati finančne stražnike, kateri bodo novo adjutirani. Podčastniki bodo po-

zdravljali le, ako ima finančni stražnik višjo šaržo, kakor pa podčastnik sam, drugače so si pa v šaržah enaki. Posebno znamenje pri stražnikih bodo dva centimetra široki, svitlo-zeleni in srebrno obrobljeni našivi okoli rokava, in vrhu tega še, kakor pri dalje službojočih podčastnikih, ravno taki našivi na rokavu. Vojaštvo bode o tej novosti od poveljnikov šele podučeno, kako se ima obnašati napram novo adjutiranim finačnim stražnikom.

k **Pobila se** je na glavi 9. t. m. neka krošnjarica Ana Koren s Kranjskega, padši čez stopnice v gostilni pri »Jelenu« v Celovcu. Prepeljali so jo z rešilnim vozom v bolnišnico.

k **Prvi romarji na sv. Višarje** v tem letu so prišli 9. t. m. Višarji so pa bili še s snegom pokriti. Zima je precej poškodovala streho župnišča in dimnike.

k **Pravočasno preprečena železniška nesreča.** 8. t. m. ponoči bi se kmalu prigodila železniška nesreča med postajama Sinčaves in Rikarjaves. Ob 11. uri ponoči je odpeljal osebni vlak iz Sinčavesi proti Celovcu ter je na prosti progi med omenjenima postajama zadel v neko zapreko. Ustavili so takoj vlak ter so našli na progi dve samokolnici z gramozom napolnjeni in čez šine položene tramove. Očividno je bilo, da je to kdo storil iz hudobije, da bi povzročil nesrečo. Vlak je imel vsled tega 12 minut zamude. Nesreče ni bil druge, kakor da se je zavornica pri stroju poškodovala. O zločincih še ni nobenega sledu.

Štajerske novice.

š **Nagla smrt.** Pretresljiv prizor se je vršil v Ptuj v petek, dne 10. t. m. v Gosposkih ulicah. Jakob Kuhar, kmet iz Ragoznice pri Ptuj, ki je sedel na vozu, noloženem z prodcem, je padel od srčne kapi zadet pred voz med konje, ki so se vsled tega splašili in začeli dirjati. Nesrečni mož je prišel pod kolesa in silno težki voz mu je zlomil levo roko, šel čez prsi in je zmečkal, kakor tudi levo nogo. Strašno razmesarijenega so ga s težavo potegnili izpod voza, prišel je tako v bližnji stanujoči zdravnik dr. Rak, da bi pomagal nesrečnemu, ki je bil še nekaj časa pri zavesti in krčevito stiskal v roki gorečo svečo, ki so mu jo v naglici podali; a predno je prišel duhovnik, je ubogi mož že izdihnil. Njegove hčere, ki so takoj prihitele na lice mesta, so zagnale obupen krik, ki je pretresel vse navzoče. Kuhar je že dalje časa bolehal na srčni bolezni; bil je znan kot vrl mož. N. v m. p.!

š **Drug krvav prizor** se je skoro ob istem času dogodil na lesenem dravskem mostu v Ptuj. Neko žrebe, ki je kakor je navada, prosto šlo za kobilu, vpreženo v težki voz, se je na mostu zastrašilo, skočilo v ovojnice med konje, ki so tudi poskočili. Žrebe pride z nogo pod kolo, ki jo je popolnoma strlo in celo žrebe močno poškodovalo. Ubogi kmetič je moral ponesrečeno žival takoj oddati konjederu.

š **Čudna pozabljivost.** V Sevnici sta zakonska Brečko pozabila svojo triletno hčerko ponoči izven hiše. Šele drugi dan sta jo iskala in jo našla — utopljeno v bližnjem potoku. Za to lahkomišelnost bosta dajala odgovor pred sodnijo.

Tržiške novice.

t **Požarna bramba.** Letos bi imela naša požarna bramba praznovati 25letnico. A žalostna bo ta 25letnica. Požarna bramba je brez glave. Gospod načelnik Kotel Mali je odstopil, ker je baje že prestar. Najbrž se je zbal kake blažaje ob 25letnici. Zdaj so brambovci imeli svojo »restngo« shranjeno v neki šupi, in zdaj se jim je še ta prostor odpovedal. Seveda, v šupo ne morejo gospod načelnik peljati svoje goste, boljše je, da odstopijo, da se ne blamirajo. Tudi kasa je bode razdelila. Škoda za denar! Z veliko težavo se je nabral, in zdaj se bode razdelil. No, prav je! Vsaj je bilo to društvo itak le za štafžo tržiške nemškutarije. Naj zdaj, prilika je tu, kak zaveden Slovenec vzame stvar v roke, in naj pride na vsak način važno društvo v slovenske roke. Tržiški domoljubi, porabite čas in ukrenite, da bode prav.

t **Igra preteklo nedeljo** se je vrlo obnesla. Razne vloge so se prav resno rešile. Občudovali smo Morenovega zagovornika Rafaela, g. Vidiča, ki je s spretnim jezikom branil Morena. Moreno nam je bil vsem všeč. Drugi igralci so se prav dobro odlikovali. Zlasti nas je ganil mali Gabrielito, Nace, do solz, ko je jemal slovo od svojega očeta. — Imeli smo zopet lep zabaven večer. Želeti bi bilo, da se igra še enkrat ponovi, ker je res lepa in podučljiva.

t **Desetletnico** bode praznovalo letos slovensko katoliško izobraževalno društvo svetega Jožefa. Slavno občinstvo že za naprej opozarjamo na ta društveni praznik, ki bode pokazal, da je Tržič v resnici kraj, kjer se budi in goji društveno življenje.

t **Agitatorja za Čopa.** V Vojah v predelniki tovarni hudo agitirata za Čopa g. Šter in Krištofek. Delavci, ne verjemite jima nič in ne pustite se terorizirati. Vsaj ju poznate! Kdor glasuje za Čopa, ta je izdajavec svojih koristi, svojega stanu, S. L. S. je vaša stranka, ki bode imela odprto srce za delavce, ki bode za delavce se borila in jim tudi priborila boljšo bodočnost. Zato pojdite vsi na volišče in glasujte vsi za Jožefa Pogačnika, vašega edino resnega zastopnika v prihodnjem državnem zboru.

Gospodarstvo.

g **Tečaj za pridelovanje krme.** Pridelovanje krme v zvezi z živinorejo je v naši deželi najvažnejša panoga domačega kmetijstva. Obilna in dobra krma je glavni pogoj za napredek živinoreje, ki je v naši deželi glavni vir gospodarskih dohodkov. Ako zboljšujemo pridelovanje krme, zboljšujemo ob enem tudi živinorejo. Pridelovanje krme se da pa pri nas še v marsičem zboljšati in tudi razširiti. Pogostoma se delajo pri nas napake tudi v tem oziru, da se prepusti zaledinjenje njiv naravi (da se njive same zarastejo s travo), potem da se seje seneni drobir (sempir) namesto dobrih in žlahtnih trav, ali pa da se sejejo malovredna travna semena. Naravno je, da dobimo v takih slučajih namesto goste ruše redko in pomanjkljivo rušo, med katero raste raznovrsten plevel in slabe, malotrpežne trave, ki kvarijo pridelek v vsakem oziru. S skrbno setvijo žlahtnih trav in detelj bi se dale košnje izdatno izboljšati. Za tako setev je pa treba, da poznamo trave glede njih tečnosti, glede trpežnosti in drugih lastnosti. Vse to se bo praktično poučevalo v tečaju, ki se priredi dne 27. in 28. t. m. na Grmu. Zato pa vabimo vse zainteresirane, ki se želijo tečaja udeležiti, da se oglasijo do 15. maja pri vodstvu šole na Grmu. — Za vnanje udeležnike se lahko dobe prenočišča v Kandiji in v Novem mestu.

Razne stvari.

Most se je podrl. Ko se je peljal kmet Habrič iz Zagreba v Vukomerac čez most, vodeč iz vasi Zitnjak v Resnik, je se leta pod vozom podrl, in voz z konjema in kmetom je padel v štiri metre globoko Savo. Voz se je razbil, konja pa težko poškodovala.

Konjsko, pasje in mačje meso vsled slabih družabnih razmer vživajo v vedno večji meri, zlasti na Nemškem in Francoskem. Na Nemškem so leta 1905 pobili 180.000 konj, na Saškem, Bavarskem in Pruskem pa devet tisoč psov. Število mačk ni znano.

Smrt izmehčane starke. V Newyorku je umrla mis Emily Gibbs, stara že čez 80 let. Svoje veliko posestvo je navzlic svoji veliki starosti upravljala prav dobro. Kar pa ji je nedavno padlo v glavo, da mora za trpeče človeštvo umreti mučeniške smrti. Da izvede svojo izvanredno idejo, je nakopičila v svoji sobi puške, samokrese in druge strelne priprave, vse ostro nabasane. Sklicavši na dvorišče vse dekle in hlapce, je pričela nanje streljati. Seveda so se takoj razpršili na vse strani in zapustili svojo nevarno gospodarico. Odtlej je ostala starka sama na svojem posestvu, dokler ni po preteku 8 dni oblast udrla v njeno stanovanje. Našli so Gibbs mrtvo, ležečo na tleh med orožjem.

Izlet v Varšavo.

7. Psihološki trenotek.

Dovolite, da se še malo pomudim pri varšavski ulici in vam opišem trenotek iz preteklosti revolucije, ki bi lahko pomenil prelom v zgodovini slovanstva in začetek novega veka. Toda kakor toliko drugih ugodnih prilik, je tudi ta psihološki trenotek bil zanemaren po zanikarnosti in neumnosti ruske birokracije.

Kakor Rusija je tudi Poljska imela svoj psihološki trenotek. Ako bi ruska revolucija našla svojega Napoleona, ki bi ga umel izrabiti, zasukale bi se razmere na Ruskem vse drugače in mi bi zdaj stali pred novimi dogodki neprecenljive dalekosežnosti. Toda največja nesreča za Rusijo je, da veliki dogodki ne najdejo velikih ljudi.

Za Rusijo je bil psihološki trenotek takozvano krvavo nedeljo dne 22. prosinca 1905, ko je pop Jurij Gapon peljal tisoče delavcev proti carskemu selu, da bi govorili s carjem. Po naših pojmih je bilo to jako čudno početje: blizu stotisoč ljudi gre v procesiji s popom na čelu proti carskemu dvoru, hoteč govoriti s carjem. Car, namestu da bi stopil med nje, veli vojakom na nje streljati in sekati in nato se delavci, kar jih ni bilo postreljenih in potolčenih, razkrope na vse strani. Toda prizor si moramo pojasniti iz psihologije ruskega naroda in v tem slučaju se nam ne bo zdel več malenkosten, nekako brezpomemben intermezzo v tragediji revolucije, ampak trenotek največje važnosti in pomena.

Ruski narod je v gotovem smislu oboževal svojega carja in mu pripisoval skoraj božje lastnosti. Kakor je Bog neomejeni lastnik vsega sveta in vlada ves svet in človeštvo po postavah, katere je dal prirodi in duši in po posredujočih duhovih, včasih pa, v izvanrednih potrebah, tudi sam s čudeži seže v tek prirode, tako je car neomejeni lastnik cele Rusije, katero vlada sam po svojih postavah in činovnikih; včasih pa, v izvanrednih potrebah, mora sam neposredno stopiti med svoj narod. Tak trenotek je nastopil za časa vojne in v začetku revolucije. Ruski narod je čakal potrpečljivo, kdaj se bo oglasil car sam neposredno k svojemu ljudstvu, toda car je molčal. Slednjič je narod zgubil potrpežljivost in množice so šle v procesiji, pevajoč svete pesmi, pred njimi popje s svetimi podobami, k carju. Ruski Napoleon ali Peter Veliki, morda tudi človek take vrste, kot Nikolaj I. ali Aleksander III., bi situacijo razumel, stopil pred ljudstvo in spregovoril k niemu nekaj besed. S tem bi še bolj silno utrdil vero v svojo božanstvo in obdržal v svoji roki dogodkov in razvoji prihodnosti. Ali dajmo tudi, da bi kakšen jud pri tej priliki streljal na carja in ga umoril. S tem bi postal car mučenik naroda, ljudstvo bi postalo narodno in dinastično brez mej, judje bi izgubili ves vpliv, morali bi zbežati iz Rusije. Toda v okrožju carja ni nikdo

razumel te situacije. Ljudstvo, ki je šlo proti Cerskemu selu, je dinastično do skrajnosti.

S strelji je padel nimbus, ki je obdajal vladarja. Ljudstvo je sklenilo, da ga car ali noče poslušati, ker ne mara zanj, ali pa ne more, ker ni sposoben občutiti potrebe ljudstva: da je vladar ali nesposoben ali zloben. S tem trenutkom je torej padel na Ruskem absolutistični princip in dinastija. Morda se bo še posrečilo rešiti monarhijo z drugo dinastijo, recimo s knezom Dolgorukim na čelu, ki je bolj iz krvi Rurikove, kakor pa Romanovi, morda bo pala tudi monarhija.

Na Poljskem gre revolucija čisto svojo pot in ruski dogodki niso našli med Poljaki nobenega neposrednega odmeva. Krvava nedelja ni napravila nobenega vtisa, tudi ko je bila dne 17., ali po našem koledarju 30. vinotoka, proglašena konstitucija, je ostalo v začetku mirno. Narod se je zmenil za ta razglas istotako malo, kot za vse druge razglase, ki so se vrstili v velikem številu od časa vojne. Šele pozneje, drugi in tretji dan po razglasitvi konstitucije, se je pričelo na varšavski ulici razvijati politično življenje. Prikazovale so se na ulicah demonstracije, večinoma socialistične, a tudi, in potem vedno bolj, narodne; po nekaj sto ljudi z rdečimi ali z narodnimi zastavami, pele so se socialistične posmi, razdeljevale po ulicah proklamacije. Vojaki so, kjer so zadeli na demonstrante, udarili na nje in jih razpršili. Tako se je razvijalo na ulici vedno bolj neprestano valovanje množic in poulični boji med vojaki in množicami.

Tretjega dne po razglasitvi konstitucije okoli prve ure popoldne je zagledal policijski komisar Konstantinov, ki je stal z oddelkom vojakov policistov na oglu ulice Zlate in Velike, nedaleč pred seboj, kjer ulica Zelna križa Zlato, demonstracijo, broječo nekaj sto ljudi in gre z vojaki proti nji po ulici Zlati. Ko demonstrantje zagledajo, da gredo vojaki na nje, zavije cela procesija v popolnem redu z ulice Zlate po Zelni na Hmeljino in se vrne po Maršalkovski na Zlato nazaj. Ko pride Konstantinov na križišče Zlate in Zelne, kjer je bila prej demonstracija, je že ni bilo več tam, toda kmalu potem se spet prikaže na križišču Zlate in Maršalkovske. Konstantinov udari na njo tako naglo, da se ni mogla več umakniti. Ljudje se razprše na vse strani v sosednje ulice in v veže odprtili hiš in zapro za seboj dvorišna vrata pred vojaki. Vojaki streljajo na slepo na vse strani in lomijo vrata. Na ulici Maršalkovski št. 117 je zbežalo nekaj ljudi v hišo in zaprlo za seboj dvorišna vrata. Vojaki vlomijo vrata in streljajo na osebe, ki so se tam nahajale. Dvoje oseb je padlo takoj mrtvih, ena ustrelena, druga prebodena z bajonetom, in sicer dvoje deklet, prva je bila služkinja dotične hiše, ki ni imela ničesar opraviti z demonstracijo, druga pa je bila iz sosednje hiše, ki se je slučajno nahajala na ulici in je zbežala pred vojaki v prvo hišo. Vojaki so se nato takoj spet umaknili iz hiše in pustili mrlice v krvi na hodniku. Kmalu potem sem videl, pripovedoval mi je moj znanec vseučiliški profesor Lutostanski, ki je stal med tem na balkonu svojega stanovanja v prvem nadstropju hiše na oglu Zlate in Maršalkovske, kako so prinesli iz hiše na ramah mrtvi dekleti, kri se je še cedila iz prsi, spet so se odprla vrata, ljudje so se vsuli iz hiš in uredili v pohod, namesto zastav so nosili mrlice v svoji sredi. Vojaki so se umaknili, kjer pridejo slučajno po ulici, zavijejo, ko zagledajo demonstrante, takoj v sosednjo ulico, da ne bi zadeli z njimi skupaj. Vedno večje množice se zbirajo na ulicah, demonstracije naraščajo, prikažejo se narodne in rdeče zastave, oglašajo se socialistične pesmi in »Bože, cos Polske« in »Mars« poljskih legijonov »Jeszcze Polska nie zginęła«, ki se že niso razlegale javno v Varšavi, odkar je pala Poljska država. Vojaki se povsod umičejo in kjer zadenejo slučajno skupaj z demonstranti, pozdravljajo in gredo naprej. Povsod se razvija življenje po ulicah, demonstracije naraščajo vedno bolj, ljudje vro iz hiš si jih ogledovat, povsod vlada veselje in navdušenost in vzoren red. Jaz si ne morem

razložiti, kaj to pomeni, pozneje sem zvedel, da je ravno po izvršenem umoru prišlo od gubernatorja vojakom povelje, naj puste demonstrante pri miru. Med množico je nastal čuden psihološki preobrat. Od pamtveka je bilo zdaj prvič, da oblast ni nastopala z železno silo proti narodu, ko je na ulici razodeval svoja narodna čutila in množico je popustljivost vojaštva in policije tako presenetilo, da je iz tega sklepala veliko več, kakor je bilo na stvari. Vsi poprejšnji razglasi in ukazi, celo razglas, da je dana ustava, so pustili množico hladno in nezaupljivo, zdaj je pa naenkrat verjela in verjela veliko več, kot je bilo res: da je napočila nova doba svobode in pravice, in množica je vzklopela navdušenja in ta trenutek je bila pripravljena skleniti mir in prijateljstvo s svojimi davnimi sovražniki. Celo mesto je završalo v fanatičnem veselju. V svoji sredi so nosili krvaveči trupli deklet, iz široke rane na prsih je še krpela kri, a množica je kričala živio njim, ki so ju umorili in se na cesti bratila z vojaki. Meščan je pristopil k vojaku, ki je stal na straži, dal mu cigaret in ga nagovoril: »Kaj ne, da je bolje, ako smo prijatelji? Kaj se bomo bili med seboj!« — In sin zauralski step je vzel cigareto in zaklical k svojemu tovarišu: »Ivan, pojdi no sem in poslušaj, kako modro govore.« Mesto je bilo kot pijano veselje in vse je bilo prepričano, da je zdaj res prišel veliki dan sprave.

Okoli šeste ure zvečer je zapela na balkonu svojega stanovanja na Varecki ulici nekaka operna pevka »Bože cos polske«, kar je še pred kratkim časom veljalo za veleizdajstvo, množica se je zbrala na ulici in se oglašila v veseljih krikih. Mimo se pripelje pomočnik višjega polic. mojstra Mayer v svoji kibitki. Z eno nogo v vozu, z drugo pa stoji na stopalu, vzame pred dotično hišo kapo z glave in zamahne z njo proti balkonu: »Niech żyje Polska!« (Živio Poljska!) zakriči v poljskem jeziku z rusko izgovarjavo. Niech żyje Rosa! odgovore mu tisočeri glasovi množice.

Od zgodovinskih časov morda še ni bilo tako ugodnega psihološkega trenutka, kakor je bil zdaj za spravo med Rusi in Poljaki. Ako bi imela ruska vlada v tem trenutku v Varšavi kakšnega sposobnega predstavitelja, ki bi razumel trenutek in ga izrabil, nastopili bi za Poljake in za Ruse kakor tudi za celo Slovanstvo novi časi. Potreba bi bilo dati ljudstvu veliko manj, kakor je morala vlada odnehati pozneje in bo morala še, toda tega dne bi se to smatralo za dobroto vlade, odsej se pa smatra za njeno slabost. Ako bi na primer generalni gubernator pri tej priliki proglasil pomilosočenje vsem jetnikom, ki so brez preiskave in obsodbe in brez povedanega vzroka sedeli v ječi, zagotovil svobodo tiska in zborovanja, nedotakljivost osebe in imetja in dal poljskemu jeziku pravice v šolah in v uradih, bil bi v enem trenutku končan bratomorni boj. Toda ruska birokracija se je tudi pri tej priliki izkazala popolnoma nesposobna in dan se je končal še bolj krvavo, kot se je pričel.

Po šesti uri se je raznesla po ulici novica, da izpuščajo iz magistrata politične jetnike in množica jo je zavila proti magistratu. Jetnike so res pričeli izpuščati, toda pomalem, drugega za drugim v presledkih. Pred magistratom se je nabirala vedno večja množica in sprejela vsakega jetnika z navdušenim kričanjem, potem pa spet ježno in vedno bolj glasno kričala, dokler niso izpustili drugega. Ako bi izpustili vse naenkrat, bi to vzbudilo nepopisljivo navdušenje, tako je pa vzbujalo med množico samo vedno večjo nevoljo. Naenkrat se pretrga izpuščanje jetnikov in ne pride dolgo časa nobeden več. Množica postaja vedno bolj nemirna in glasna in zahteva naj se izpuste še ostali. Tu se prikaže od strani oddelek dragoncev in udari naenkrat po množici. Kdor je imel čas, je zbežal, ostale so pohodili konji in posekali vojaki, ki so udarjali in streljali kar na slepo na vse strani. Nekaj minut je trajal vihar in cesta pred magistratom je bila preplavljena s krvjo in posuta s pomendranimi in potolčenimi ljudmi.

Tako je dan, ki bi postal lahko veliki dan sprave dveh največjih slovanskih narodov in

velik dan slovanstva, le še bolj pogolobil prepad med Rusi in Poljaki.

Drugega dne je mesto izgledalo spet kakor po navadi in grozna tiha vojska se je nadaljevala. Na komisarija Konstantinova je vrgel nekaj dni pozneje nek pepesovec bombo, ko je stal na straži samo nekaj korakov od hiše, kjer so pred dnevi vojaki na njegovo povelje umorili dekleti. Bomba ga je raznesla na vse strani v drobnih koščkih, črevlje z delom noge je zagnalo na okno drugega nadstropja sosednje hiše. Na »oberpolicmajsterja« barona Nolkena so napravili atentat, toda bomba ga je samo ranila in pustila živega. Ker je baron Nolken slutil, da preže nanj, ni šel nikdar iz svojega stanovanja in je bil skrajno oprezen. Da bi ga izvabili, vrgli so bombo na neko drugo visoko stoječo osebo. Ko se je Nolkenu o tem atentatu sporočilo, veli zapreči in se hoče peljati na mesto atentata pogledat, kaj se je zgodilo, misleč si, da sedaj, ko revolucionarji tam delujejo, ne preže nanj. Toda oni so slutili, da ga bo vest o tem atentatu izvabila iz doma in so prežali na cesti z bombo nanj. K sreči se je konj ustrašil in ustavil in vsled tega je bomba namesto

pod voz pala pod konje in jih raztrgala kakor tudi kočijaža, barona Nolkena pa samo ranila. Tudi pomočnik »oberpolicmajstra«, imenoma Mayer — sama nemška imena! — je postal žrtev bombe. Na generalnega gubernatorja Skalona je bila jako težko narediti atentat, ker ne gre nikdar vun iz trdnjave. A so poskusili tudi to. Nek bojovec se je preoblekel v visokega ruskega oficirja in šel k nemškemu konzulu, začel pod neko pretvezo z njim prepri in ga pričel na to obkladati z zausnicami. Konzul se je pritožil pri gubernatorju in zahteval od njega zadoščenja. Skalon se ustraši in se pelje h konzulu, da ga prosi za odpuščanje. Na cesti so ga pa čakali revolucionarji in mu vrgli bombo pod voz, ki ga pa ni zadela.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po niki omi.

Ugodna ponudba.

Vsled silnega pomanjkanja prostorov smo prisiljeni razširiti še to leto svojo prodajalno. Da si pa kolikor mogoče olajšamo dvakratno selitev, smo se odločili oddajati spodaj navedene knjige za nekaj časa po **zdatno nižani ceni**. Te cene pa veljajo samo do selitve, t. j. do 30. aprila tekočega leta. Po preteku tega termina je v-aka nižana cena popolnoma izključena, ker bodo novi lokali ustrezali v-oliki našim potrebam, da nam v svrhu pridobitve prostora ne bo več treba oddajati knjig v zgubo.

Nevesta Kristusova ali podučna in molitvena knjiga za pobožne krščanske device. Poslovenil B. Bartol. Šesti natis 1894. Rdeča obreza (mesto K 2 48) samo K 2 —, zlata obreza (mesto K 3 40) samo K 2 60, s poštino 20 vin. več; rjavo usnje, okovane platnice (mesto K 5 —) samo K 3 —. Izvrsten molitvenik s potrebnimi poduki.

Pot v nebesa ali življenje udov tretjega reda sv. Frančiška Serafinskega, ki med svetom živijo. Spisal O. Nikolaj Meznarič. Peti pomnožen natis 1899. Rdeča obreza (mesto K 1 80) samo K 1 30, s poštino 20 vin. več. To je celoten molitvenik, ki pa obsega poleg tega tudi vsa potrebna navodila itd. za tretjerrednike, katerim ga zelo priporočamo.

Sv. Frančiška Saleškega **Filoteja** ali navod k bogoljubnemu življenju. Po izvirniku poslovenil Anton Kržič. Rdeča obreza (mesto K 1 80) samo K 1 50, s poštino 20 v. več. Zlata knjiga, ki kaže za vse med svetom živeče stanove, visoke in nizke, najlažje in najzanesljivejšo pot skozi tostransko življenje v srečno posmrtnost: knjiga ni »troga, temveč upliva samo blažilo in tolažilo ter je še danes najboljša svoje vrste.

Rafael ali nauki in molitve za odraslo mladino. Spisal Jožef Kerčon, duh. svetovalec. Drugi natis 1895. Rdeča obreza (mesto K 1 60) samo K 1 —, s poštino 10 v. več.

Kruh Nebeški ali navod pobožno moliti in častiti presveto Rešnje Telo, s trojno mašo in drugimi navadnimi molitvami. Na svetlo dal Janez Zupancič, župnik. Četrti natis 1890. Šagrin-usnje, okovano z zlato obrezo (mesto K 3 60) samo K 2 —, s poštino 20 vin. več.

Trojna božja pot s svetimi stopnicami na Kranjskem. Uredil Anton Žlogar. Broširano (mesto 60 vin.) samo 30 vin., ve-

zamo (mesto K 1 20) samo 50 vin., s poštino 5 vin. več.

Kmetom v pomoč. Narodno-gospodarska razprava. Spisal Ivan Belec, župnik, 1885. Broširano (mesto K — 40) samo K — 20, s poštino 5 vin. več.

Psalmi. Preložil Ivan Vesel 1892. Broširano (mesto K 2 —) samo K 1 50, s poštino 20 vin. več.

Zgodovina cerkljanske fare. Spisal Ivan Lavrenčič. Založil Anton Golobčič, 1890. Broširano (mesto K 1 60) samo K — 90, s poštino 20 vin. več.

Biserice iz belokranjskega narodnega zaklada nabral Ivan Sačelj, 1906. Broširano (mesto K 2 —) samo K 1 50, s poštino 20 vin. več.

Vojska na daljnem Vzhodu. Uredil dr. Evgen Lampe, 1906. Broširano (mesto K 4 80) samo K 3 80, vezano (mesto K 6 —) samo K 4 90, s poštino 30 vin. več.

Za duhovniško porabo:

Zbirka lepih zgledov. Duhovnikom v porabo v cerkvi in v šoli zbrala Anton Kržič in Alojzij Stroj. I. in II. zvezek. Broširan (mesto po K 6 —) samo po K 3 —, vezan (mesto po K 7 50) samo po K 4 50. II. zvezek konča v alfabetu z besedo »Ljubosumnost«.

Duhovski poslovnik. Sestavil Martin Poč, župnik, 1900. Broširano (mesto K 4 —) samo K 2 80, vezano (mesto K 5 20) samo K 3 90, s poštino 30 vin. več.

Katoliško zakonsko pravo z ozrom na državne avstrijske pravice. Spisal Fran Kosec, župnik, 1894. Broširano (mesto K 2 —) samo K 1 —, vezano (mesto K 3 20) samo K 2 20, s poštino 30 v. več.

Razlaga velikega katekizma ali krščanskega nauka. Za cerkev sestavil Anton Veternik, župnik. Štiri zvezki broširani (mesto K 9 —) samo K 6 90, vezani (mesto K 12 20) samo K 9 80.

Jezusovo trpljenje in sedanjí čas. Spisal in govoril dr. R. Neuschl. Poslovenil F. Hiersche. Broširano (mesto K 1 20) samo 80 vin., s poštino 10 vin. več.

Duhovni Pastir (za pridigarje). S sodelovanjem več duhovnikov urejuje Alojzij Stroj, preje Anton Kržič. Letnik 1887, 1891, 1892, 1893, 1894, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 (mesto po K 8 —) samo K 4 —, s poštino 30 vin. več.

Kakor že povedano, velja nižana cena samo do 30. aprila t. l. 509 17

„KATOLIŠKA BUKVARNA“ v Ljubljani.

„Vzajemna zavarovalnica“

Dunajska cesta št. 19.

v Ljubljani

Medjatova hiša.

zavaruje

1. Proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke.
2. proti prelomu zvonove in
3. za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam.

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!